

**RÄPINA
AIANDUSKOOL**
looduslähedasem elu

Aeg & Vaim

TEMPUS & SPIRITUS

www.aianduskool.ee/koolileht

22.10.2015

ERASMUS+ „Kogemusõpe Euroopas“

Suur sügis on kätte jõudnud. Õpilased kogunenud klassiruumidesse, õppetöö käib mihinal. Aeg on juba hakata mõtlema tulevikule, mis on seotud praktikaga. Täna räägin praktikavõimalustest välismaal. Kas ja miks üldse kandideerida.

Välispraktika toetab õpilasi kutse omandamisel ja edendab nende isiklikku arengut. Võimalus on saada erialane töökogemus, olles tulevikus tööturul konkurentsivõimelisem.

Välispraktika läbinud õpilased on iseseisvamad, julgemad, algatusvõimelisemad, paremad suhtlejad. Tuleb ju iseseisvalt hakkama saada igas olukorras, lahendada jooksvalt tekkinud probleeme. Seda kõike võõrkeeles keskkonnas.

Tulevikule mõeldes tõstab välispraktika õpilaste kvalifikatsiooni ja loob eelseid konkureerimisel kodusel ja avatud Euroopa tööturul. Projektis osalejad saavad õppida võõrkeelt juba enne praktikale minekut, sest Erasmus projektis on selleks ette nähtud rahad. Iga osaleja kohta 165 eurot. Võõrkeele omandamise ja arendamise seisukohast on välispraktika keelekümbluseks, kus kiiresti õpitakse juurde palju erialaseid sõnu ja väljendeid. Välispraktika on seega lisaks tööalaste kontaktide saamisele hea võimalus leida uusi sõpru.

Praktika jooksul elavad õpilased sisse teise kultuuri- ja töökeskkonda ning saavad teada palju uut vastuvõtva riigi ja seal elavate inimeste kohta. Pärast välispraktikat on õpilastel parem ettekujutus teiste riikide töötingimustest, töökultuurist ja töötajale esitatavatest nõuetest.

Erasmus+ „Kogemusõpe Euroopas“ võimaldab minna 2016 aasta kevadel 28 õpilasel ennast täiendama välismaale 21 või 28 päevaks, olenevalt riigist. Täpsemalt saab projekti kohta lugeda kooli kodulehelt *praktika välisriikides* lingi alt.

Soovitan kindlasti kandideerida, sest välispraktikale minek annab teie elule uue ja huvitava suuna, võimaluse kohtuda uute inimestega, tundma õppida uusi kultuure ja avardada oma silmaringi.

Janely Org, projektijuht

Foto: V.Truija

Mis tehtud ...

24. sept.	Jalgpalliturniir
01. okt.	Maastikuehitajate päev
01. okt.	Rahvusvaheline muusikapäev koolis
02. okt.	Õpetajate päev
06. okt.	Sügistateajooks Räpina tänavatel
08. okt.	Rebaste päev
14. okt.	Matk – mine metsa

... mis teoksil

26. okt.	Kursustevaheline mälumäng
28. okt.	Kõrvitsapäev
5. nov.	Sügisball
5. nov.	Vilistlaskogu
12. nov.	Kursustevaheline mälumäng
18. nov.	Võrkpallivõistlused

TÄNASES LEHES: 50 väravat Eesti liigas! Joosep koolis! Niidu talu lugu! Rebased kooli territooriumil! Botaanikaäia äpp! Padrerbornis praktikal! Margarital ja Jelizavetal külas! 3mp jalgpallitrooni! Mona Link? ... ja palju muud huvitavat!!!

Austusest

Räpina Aianduskoolil nagu igal korralikul koolil peab olema olemas alusdokument, millele oma töös toetuda, umbes nii nagu riigil on olemas põhiseadus, mis on aluseks kõigile teistele seadustele. Selliseks alusdokumendiks on „Räpina Aianduskooli õppe- ja kasvatus töö kontseptuaalsed alused“ ehk lihtsama nimega „pedagoogiline kontseptsioon“. Seal on kirjas mitmed olulised seisukohad, kuid antud kirjutises tuleb juttu meie kooli väärtustest, täpsemalt ühest neist, milleks on austus. Olgu siinjuures ära märgitud, et väärtusi on üldse kokku kolm ja need on: austus, avatus ja koostöö.

Nagu eespool juba mainitud, tuleb seekord juttu austusest. Pole liigne teada, et pedagoogilises kontseptsioonis on öeldud, et „austus avaldub läbi selliste märksõnade nagu näiteks elu, inimene, Maa, looduslähedus, keskkonnasäästlikkus, ametiaue, töökultuur, nõudlikkus, pärand ja traditsioonid, eneseusk, vabadus.“ Mina tahaks aga kirjutada sellest, kuidas austus võiks, minu arvates, avalduda õppeprotsessis.

Õppeprotsessi eduka toimimise üheks tingimuseks on vaieldamatult õpetaja ja õpilaste vastastikune austus. Pean selle olemasolu väga oluliseks, sest vastasel juhul võib õppetöö olla oluliselt häiritud. Ma mõtlen sellega distsipliini puudumist õppetunnis, õpilaste vähest huvi või ka vastumeelsust õppeaine vastu, tundidest puudu-

Irma Samoldina

mist jms. Ma tahan kõigile osapooltele südamele panna, et austus peab olema vastastikune. Kahjuks on levinud arvamus, et ainult õpilased peavad õpetajaid austama ning sellest, et ka õpetajad peavad õpilasi austama, räägitakse palju vähem. Mina leian, et õpetaja ei saa eeldada, et teda austatakse ainult tema ameti pärast. Need ajad on kahjuks pöördumatult möödas. Õpetaja, kui vanem ja kogenum, peaks õpetama õpilastele austust oma eeskuju, käitumise, sõbraliku suhtumisega. Tõenäoliselt ei õnnestu see kõigil ja alati, aga vähemalt peaks selle poole püüdlema. Suhtlemises on

alati kaks poolt ning ei saa väita, et ainult üks pool on hea või halb, suhtlemine on vastastikune.

Kui keegi saab sellest kirjutisest niimoodi aru, et ma pooldan õpilaste jämedat käitumist, siis asi on sellest kaugel, vastupidi, leian et igasugune häbematu käitumine on lubamatu ja see tuleb kohe eos maha suruda, ent seda tuleb teha nii, et taunitakse õpilase inetut tegu, aga ei kritiseerita õpilase isiksust. Kui me kõik, nii õpilased, õpetajad kui ka teised kooli töötajad, mõtleme iga päev kasvõi pisut sellele, et meil kõigil on tarvis natuke soojust, sõbralikku naeratust, julgustust – ühe sõnaga austust, tunduvad pikad ja rasked kooli- ja tööpäevad meile palju rõõmsamad ning meeldivamad.

Irma Samoldina, üldainete õpetaja

Foto: V. Truija

Austus. Austus Elu ja Maa vastu. Austus kui kõrgeim tunnustus

Kui Kaia Nurk küsis minu arvamust mõiste kohta austus, tundus väljakutse olevat põnev kahel põhjusel. Esiteks sunnib teema pühendama selle üle mõtlemiseks aega, mida tänapäeva kiires (virtuaal)maailmas aina vähem võimalik teha on ning teiseks, kiusatus mõiste tänapäeva tõlgendusi guugeldada.

Jätsin teadlikult lugemata kooli pedagoogilise kontseptsiooni, millele Kaia vihjas. Tegelikult ei olnud ma sellisest mõtete kogumist teadlik ja ilmselt poleks ka kunagi teada saanud, kui poleks teemat vastu võtnud. Ilmselt ei ole ma siiski ainus, kes pimeduses kompab ja elu kontseptsioonivabalt elab. Tõdeda tuli, et mõiste täpne vaste guugeldamise esmapäringule puudub, on vaid viited fragmentidele. Ei olnud abi ka Eesti Nõukogude Entsüklopeediast. Ju polnud austus ka Nõukogude Liidu ajal defineeritav.

Erinevates keeltes on sõna austuse tüvi seotud mõistega au. Läbi ajaloo on laialdasel au mõistel olnud erinev väärtus ja tõlgendus, meenutades väärtusühiku kurssi, millega on võimalik masse manipuleerida. Meenutab vägisi vandenõu teooriat. Subjektiivselt võibki see nii olla.

Aga mis on indiviidi au? Mis on need väärtused, millega täna enast võrdlen, mille põhjal kaalun oma käitumist ning millega enast kõrvutan? Au esmatähendus on olla ise ja jääda iseendaks, tunnetades käitumise väärtuseid, sest need on emapiimaga kaasa antud vaikiva teadvuse kaudu igaühele meist. Masside juhtimise eesmärgil tuli teatud au liigid seadustada ja nendest kõrvalekaldumiste eest karistada. Osa au liikidest nimetati heaks tavaks, et võimalike eksimuste puhul oleks maandumine pehmem.

Minu au on armastada meie ühist kodu. Teps mitte linnakorterit ega maamaja, vaid oma koduplaneeti Maad. Justnimelt tervet planeeti, sest ta on tervik nagu inimene. Ei saa pidada lugu neerust või maksast eraldivõetuna. Lugu peetakse ikka tervikust.

Ja mis sest, et ma olen väike ega suuda teda kättega ümbert kinni

võtta. See-eest saan ma tema peale lilli ja taimi istutada – teha teda ilusaks, sest Maa on naine, aga igale naisele meeldib olla ilus.)

Oma eluringil puutusin esmakordselt teadlikult kokku loodusega algaja aednikuna koduõues ning see kokkupuude oli masendav. Kui sul on idee, aga puudub terviklik nägemus, siis rajamise tulemused on kõike muud kui muljetavaldav, kaasa arvatud iseendale. Au sellisest maastikuehitusest ei soovi keegi omaks võtta.

Ilmselt üks minu kooli tuleku ajenditest või põhjustest peitubki soovis jätta endast maha midagi ajas kaunist ja jäävat – midagi, mis ergutaks meeli ja pakuks vaimset elamust tunnetele. Vaadates erinevate maastikuehitajate loomingut, mis püsib kaunina läbi aegade, arva ma, et samasugune tunne ja soov on kõigil või vähemalt enamikul aianduskooli tudengitest: seista oma loomingu lävel ja tõdeda, et mul oli au õppida ja õpitut rakendada ning selle tulemusena muutus maailm paremaks. Kas mitte see pole kõrgeim tunnustus ja austus nii meistrile kui õpetajale?

Eesti keele seletav sõnaraamat:

austus

austamine, sügav tunnustav lugupidamine. *Sügav, jumaldav, alandlik austus. Kellegi vastu austust tundma. Kellelegi austust osutama, avaldama. Kuulasime kuulsat õpetlast aukartuse ning austusega. Pole neil austust vanemate inimeste vastu. Olümpiavõitja sai erilise austuse osaliseks. Asetasime austuse märgiks pärja ta kalmule. Ma pole seda austust ära teeninud. Äratagem, kasvatagem noortes austust raamatu vastu.*

Sünonüümid:

austus, austamine, lugupidamine, au *talle ei ole tähtis ei au ega kuulsus*, aukartus, hardumus, hardus, aupaklikkus, respekt, pieteet, pieteeditunne, aupakkumine VAN

Henry Seemel, rannavalve pealik ja maastikuehituse tudeerija

Meie JOOSEP – minevik, olevik ja tulevik...

Kui me Joosepiga Räpina Aianduskooli jõudsim, olid tunnid juba alanud (ehk saabusime 2. tunniks). Juhatasin Joosepi kohvituumi ning jätsin ta kookide seltsi uusi sõpru ootama. Uutest tuttavatest Joosep puudust ei tundnud – käepigistusi jagus mitmeks tunniks – soojad sõprussuhted olid kinnitatud.

Algas meie aianduskooli taimeprojekt eelmise aasta jaanuarikuus kooli sööklas. Vahest tekivad teistes koolides huvitavad mõtted näiteks õpetajate toas, kuid meie koolis on põnevate ideede sündimise kohaks olnud ühine toidulaud. Sel talvisel päeval olime naasnud jõulupuhkuselt ning meie endine arendusjuht Ulvi Mustmaa (kes avastab meie kõigi rõõmuks praegu aktiivselt maailma ja postitab avastustest ka huvitavaid tähelepanekuid oma blogisse) tegi ettepaneku, et võiksime välja mõelda ning läbi viia taimekasvatuseprojekti. Mõeldud – tehtud – panime paika katsealuse taime ning siis hakkasime mõtisklema, milline võiks olla meie projekti alguskuupäev. Otsustasime, et sõbrapäev sobib meile hästi, sest tõelised sõbrad ju teevad ikka asju koos ning jagavad teineteisega peaaegu kõike. Mõte tundus olevat hea, kuid teatud ärevust tekitas kartus, et tomatitaimed võivad veebruarikuus sõpradeni sõidu ajal külmakahjustusi saada. Õnneks läks kõik hästi – nii eelmisel kui ka sel aastal – nüüd te siis teate, miks 2 aastat järjest on sõbrapäeva ajal olnud tavalisest soojem ilm.

Kirjutades arvudest ei osanud me eelmisel aastal uneski näha, et meie projekt osutub nii populaarseks. Algselt rääkisime, et tõenäoliselt võtab meie sõbrapäeva tomatiprojektist osa 50 gruppi – külasime õpilastega ka 200 taime (igale grupile 4 taime) kasvatamiseks seemned taimekassetti, kuid üllatus oli suur, kui juba esimese päevaga oli prognoositud arv kahekordselt ületatud. Ilusat, kuid suurt arvu – veidi üle 800 grupi – nähes alustasin seemneotsinguid, sest teatavasti komplekteerivad aiandusärid jaanuaris alles algava hooaja seemnevalikut. Õnneks sain vajaliku koguse seemneid soetada ja edasi võisid kõik huvilised meie töid-tegemisi juba meie koduleheküljelt „Sõbrapäeva tomatiprojekti“ keskkonnast jälgida.

Selle aasta jaanuaris otsustasime panustada 1000 grupile – taime-de paljundamine „1000 sõbra“ projekti jaoks algas eelmise aasta septembris. Mõlemal aastal on olnud arvutamist ja planeerimist väga palju ning toime oleme pidanud tulema ka üksikute ootamatute olukordadega, aga teisalt – harjutamine teeb igas mõttes meistriks.

Mõlemal aastal on minu jaoks olnud projektides ka murekohti. Tomatiprojekti puhul olid nendeks taimede areng ja väetamine. Nimelt helistas eelmise aasta veebruarikuus mulle Postimehe ajakirjanik, kellele ma lubasin meie projektitaimedelt juba emadepäevaks küpseid tomativilju – ja nüüd saan tõdeda – LUBATUD JA TEHTUD! Väetamise osas tundsin muret, kas kogu väetusprotsess saab ikkagi rühmade poolt edukalt läbi viidud – õnneks said kõik tublid projektitaimed nii süüa kui ka juua, neid soojendas ja valgustas päike ning paljude kasvatajate lahked südamed.

„1000 sõbra“ projektis oli põnev koht taimekaitse. Nimelt kogu meie projekt on ehtne ja elus – reaalselt ette tulevate murede ja rõõmudega. Looduses valitsevad aineringed – ikka toitub keegi kellestki, sest vastasel juhul ei suudaks me maailmas eksisteerida. Terasemad silmad märkasid selle aasta veebruarikuu lõpus oma melissitaimedel lehetäisi ning avati ka esimesed paanikakontorid. Õnneks – kus mure kõige suurem, seal abi kõige lähem – saimegi oma projekti käigus õpetada inimestele kiiret ning inimsõbralikumat lehetäide tõrjet. Oluline on probleemi varakult märgata ning kiiresti reageerida ja vajadusel tegevusi korrata. Praegu räägitakse väga palju ka maheviljelusest – meil välja pakutud tõrjemeetodid on ka mahedas tootmises lubatud ning vedela rohelise seebiga saab pritsida kõiki taimi, keda kiusavad lehetäid, karilased ja liblikate rõõvikud.

3. oktoobril Vanemuises toimunud üritusel „Eestimaa õpib ja

tänab“ rõhutasin, et meie taimeprojektide märksõnadeks on meeskonnatöö, probleemi märkamine ja lahendamine ning üheskoos tehtust rõõmu tundmine – seda harjutasid nii meie 1000 sõbragrupi kui ka meie aianduskool – loodan, eelmainitud tegevused tulevad meil iga aastaga järjest paremini välja. Hoides Vanemuises esimest korda käes Joosepit, mõtlesin, et tema iseloomustab

meie taimeprojekte väga ilmekalt. Nimelt seisab vasest tugev Joosep kindlalt paekivisel pinnal ning vaatab rõõmsa näoga helgesse tulevikku. Ka maakerasarnane kuul Joosepi käes on sümbolse tähendusega – praegu toimuvad meie kooli taimeprojektid ainult Eestimaa haridusasutustes, kuid mine sa tea, tulevikus..... ja on Marsilgi kord õites õunapuud!

Lõpetuseks tahan ma kõiki MEID tänada, sest otsesel või kaudsel moel osales meie taimeprojektides kogu Räpina Aianduskool – nii õpetajad, töötajad kui ka kindlasti õpilased. Kuna kordamine on tarkuse ema, siis tahan veelkord meelde tuletada, et 14. veebruar ei ole mitte ainult sõbrapäev või valentinipäev – nüüd kutsume teda ka aianduskooli taimepäevaks.

Edu, õnne, uusi kogemusi ja helget tulevikku soovides

Tairi Albert, kutseõpetaja

Fotod: V.Truija, M. Kullamaa

Kalle Toom, Tairi Albert ja Katrin Uurman auhinnagalal

Meie aiad

Õpetaja Anu Seimi helekollane maja

Helekollane maja, millel Eesti lipp lehvimas jääb mulle silma kohe, kui mööda kruusateed pidi tundmatusse sõidame. Paar sekundit hiljem teatab Külli, osutades sellel samale majale, siin Anu elabki! Selle helekollase majani viib pea saja meetri pikkune sissesõidu tee, mida kahelt poolt ääristab kuusehekk. Heki lõppedes püüavad paremal käel pilku lopsakalt kasvavad roosid ja nende taustal õunapuuaed. Niidu talu perenaine ning aianduskooli suhtlemise ja klienditeeninduse õpetaja **Anu Seim** tervitab meid koos energilise neljajalgse sõbra Feyaga. Talu, mis 1925 aastal ehitatud, asub väga looduskaunis kohas. Ümberringi on soo ja taamal metsatukad, mis lubavad pilgul kaugustesse rännata. Siis aga tuleb Feya, müksab oma märja koonuga ja nõuab kogu tähelepanu endale. ☺

Hoovis kasvavad põlispuud, mis lisavad kohale vanust ja väärikust. Mitmed on küll juba elumajale ohtlikuks muutumise tõttu maha võetud, kuid mõned on ka veel säilinud. Puid ja põõsaid on juurdegi istutatud, sest hoovis on muidu väga tuuline. Talukompleks sai Seimide omaks 90-ndate alguses maa-tagastuse kaudu. Pilt oli esiti trööstitu, kuid peale suurema võsa eemaldamist ning lootusetult ajahamba poolt puretud ehitiste lammutamist, hakkas aed ilmet võtma. Tänapäevaks on säilinud kolm hoonet, milles üks on elumaja,

Külluke tagaaiaist

Perenaine Anu koos Feyaga

teine aida- ja kolmas abihoone. Esimesena ehitati suitsuahi ja väliwc. Taimedest said esimesena aeda viljapuud, mis peremehe poolt poogitud, algmaterjal on pärit muidugi aianduskoolist, küll pigem kokkusattumiste kui teadliku valiku alusel. Neile järgnesid maasikad, vaarikad ja köögiviljad ning lõpuks ka lilled. Kui küsida, et milliste taimede eest hoolitsemine kõige rohkem rõõmu pakub, ei oska Anu ühtegi eelistust välja tuua ja ütleb: „Kõik peab ilus olema! Nagu eestlasel ikka!“

Aias töötamist peab ta mõnusaks vahelduseks: „Kui sa kogu aeg pead ainult suhtlema, siis on vaja teha midagi sellist, mille tulemust on võimalik ka näha.“ Aiatöödega on Anu kokku puutunud juba lapsest saadik ja käed rüppes linnakorteris istumine ei tuleks tema puhul kõne allagi.

Pere lemmikkoht aias on tiik, mis valmis neli suve tagasi, selle kallast ehib uhke värviline lillepeenar, mille rajas peretütar Kristi.

Elumaja õunapuuaia, keskel roosipeenar

Põlispuudega parkaed

Tiigis on mõnus ennast palavatel suvepäevadel jahutamas käia, sellest ei ütle ära ka pere neljajalgne liige Feya. Samuti on pere meelispaigaks terrass. Suvepäevadel paistab sinna lauspäike, kuid hommikupoole ja õhtuti on see suurepärase paik, kus koos istuda ja einestada.

Tulevikku vaadates ootab Anu, millal saunale saab uue voodri peale lüüa, samuti rododendronid on tema suur unistus. Eelmisel aastal istutasid nad tütre ühe, kuid kevadeks oli ta surnud ja tuli välja kaevata. Ka paprikataimed ning maasikad

Tiik—pere lemmikkoht

Peretütar Kristi rajatud lillepeenar

ei läinud sellel aastal kasvama ja nii jäi saak saamata. Optimistlik Anu lööb aga käega ja ütleb: „See pole kellegi mure, saabki uuesti proovida!“ Selle eest tomateid ja kurke, vaarikaid ja sõstraid oli rohkem, kui pere ise sisse jõudis teha. Nii sai palju ka tuttavatele laiali jagatud.

Sellel aastal katsetas Anu taimede istutamist kuukalendri järgi. Väga täpset arvestust ta nende kasvamise üle ei pidanud, kuid tõdes, et kartul oli ilus küll.

Pahandust aias teevad kõige rohkem kitsed, hoov on ju avatud otse metsikusse loodusesse. Nemad näksivad lehiseid või viljapuid, sellele aastal sõid nad ära bergeeniad. Pahandust teeb ka Feya, kui ta näiteks kasvahoonesse satub. Ka meie külastuskäigu ajal pugest sinna sisse ja kui lõpuks sealt välja aeti, haaras hambusse ühe rohelise tomati, millega mööda õue rõõmsalt ringi jooksis.

Lõpetame oma ringkäigu nende rooside juures, mis kohe meie pilke püüdsid, kui aeda sisse keerasime. „Kõigile meeldivad roosid, endale ka“, ütles Anu, kui peenrale lähenesime. Tuleb välja, et kõik taimed on ostetud Maximast! Küsimuse peale, et kas petukaupa ka sealt saadud on, ütleb Anu, et nii on läinud küll, et pilt ja tegelikkus ei lähe kokku, aga mis siis! Rooside kaunina hoidmiseks kasutab ta üldiselt ka taimekaitsevahendeid. Sellel aastal ei ole aga pitsimist

ühelgi korral ette võetud. Üldjuhul teitsi ei saa, sest isegi õunapuud vajavad kaitset haiguste ja kahjurite tugeva rünnaku eest. Õunapuude õige hoolitsemise jaoks on Anu nõu küsinud ka oma kolleegilt, puuviljanduse õpetajalt Sirje Toodingult, kes soovitas haiguste vähendamiseks õunapuude võra hõredana hoida.

Anu ja Feya jäävad terrassi kõrvale seisma ja meile lehitama kui autosse istume ja tagasi Rāpinasse sõitma hakkame. Hoolimata sombusest sügisilmast tõi Niidu talu soe õhk-kond ja naeratav perenaine meie päeva killukese päikest.

Liisi Kont, kutseõpetaja

Fotod: V.Truija

Lipuvälvur

Välisõpilased Pihkvast

Meie kooli integratsiooni kursusel õpivad kaks Pihkvast pärit tütarlast **Jelizaveta Nazarova** ja **Margarita Motrenko**. Käisime ühiselamus tüdrukutel külas ja küsisime mõned küsimused.

Margarita on 16-aastane ja lõpetanud 9. klassi, Jelizaveta on 17-aastane ning lõpetanud 11. klassi. Venemaal on 11. klassi samaväärne meie 12. klassi haridusega.

Margarita Motrenko

Jelizaveta Nazarova

Kuidas sa sattusid meie kooli ja kust said teada aianduskooli olemasolust?

Margarita: Tahtsin õppida maastikuehitust ja isa sõbra kaudu sain teada, et tema laps oli siin õppinud. Keeleoskuse omandamiseks tulin integratsiooni kursusele.

Jelizaveta: Otsisin internetist floristika õppimisvõimalusi, endale sobilikud kohad olid Peterburis ja Rāpinas. Otsustasin Rāpina ka suks.

Kas sul on olnud varem kokkupuuteid Eesti ja eestlastega?

Margarita: Varem olen Tartus poodlemas käinud, kuid otsesed kokkupuuted eestlastega suhtlustasandil puuduvad.

Jelizaveta: Olen Eestis palju puhkamas käinud, korduvalt külastanud Tartut ja samuti käinud Värskas sanatooriumis. Eestlastega ise suhtlema pole pidanud.

Mis sind üllatas esimesel silmapilgul kõige rohkem?

Margarita: Üllatas siinne loodus võrreldes Pihkvaga, siin on palju ilusam.

Jelizaveta: Kõige rohkem üllatas mind see, et koolis on koer ning ka see, et ühikas on väga puhas, ilus ja mugav võrreldes nende ühiselamutega, mida olen külastanud Venemaal.

Kas sinu ootused vastasid lootustele?

Margarita: Arvasin, et siin on palju lihtsam, aga üldiselt küll.

Jelizaveta: Jah

Kui raske on õppida võõras keelekeskkonnas?

Margarita: Väga raske on, kuid ma siiski püüan ja tahan õppida.

Jelizaveta: Oluliselt raske pole, olen varem keelt natuke õppinud.

Mis erinevused on eesti ja vene noorte vahel?

Margarita: Pole veel kellegagi eriti suhelnud, ei oska erinevusi tuua.

Jelizaveta: Olen mõned korrad proovinud eestlastega rääkida, aga tundub, et väga kinnised inimesed, sest suhtlema pole kellegagi hakanud.

Kuidas sulle koolis meeldib ja kas oled valitud erialaga rahul? Millised on suhted kursusekaaslastega?

Margarita: Koolis on tore ja eriala ka sobib, eriti meeldib erialane praktika. Kursusekaaslastega on hea läbisaamine.

Jelizaveta: Koolis mulle meeldib, kuid nooremaedniku eriala kui selline ei meeldi eriti, pigem ootan floristika eriala õpinguid. Kursusekaaslastega saan hästi läbi.

Mis sulle meeldib koolis, kooli ümbruses, Rāpinas?

Margarita: Mulle meeldib Rāpina loodus ja koolis meeldib praktiline osa.

Jelizaveta: Mulle meeldib Rāpina juures see, et siin on väga puhas, hästi hoitud ning ilus linn.

Kes on su lemmikõpetaja?

Margarita: Ma ei oska öelda, kõik on toredad.

Jelizaveta: Minu lemmikõpetaja on Ülle Viksi.

Mis on sinu hobiaid? Kas oled endale hobiringi välja valinud?

Margarita: Mulle meeldib joonistada ja tahaksin käia kunstiringis, kuid kahjuks ei saa keelest veel aru.

Jelizaveta: Minu hobiks on käsitöö, käiksin heameelega käsitöö- või fotoringis.

Kui raske oli kohaneda eluga ühiselamus ja kas koduigatsus kimbutab?

Margarita: Ühiselamus on tore, kuid koduigatsus on väga suur. Siin pole nii häid sõpru, kui need kes mind kodus ootavad.

Jelizaveta: Ühikaelu on väga lahe, kohanemisega pole raskusi olnud. Ma käin iga nädalavahetus kodus, mul ei jõuagi koduigatsus tulla.

Kas sa soovitaksid sõpradele meie kooli õppima tulla?

Margarita: Soovitaksin küll.

Jelizaveta: Jah

Mis plaanid on sul peale aianduskooli lõpetamist?

Margarita: Tahan Tartu Ülikooli maastikuarhitektuuri edasi õppima minna

Jelizaveta: Ma päris täpselt veel ei tea, kuid kindlasti midagi floristikaga seoses.

Võrdle Rāpina linna Pihkvaga?

Margarita: Pihkva on tunduvalt suurem linn, kuid Rāpina loodus on siiski ilusam.

Jelizaveta: Kindlasti on Pihkva suurem linn ja seetõttu on Rāpina vaiksem ning rahulikum. Rāpinas pole ka nii palju kohti, kus väljas käia.

Kus sa näed end 30 aasta pärast?

Margarita: Ma ei oska nii kaugele ette mõelda.

Jelizaveta: Ma arvan, et ma olen 30 aasta pärast kuskil inimestest peaaegu eraldatud maakohas oma väikeses majakeses midagi no-kitsemas.

Anastasia Kuropatkina, Elizaveta Lahktina, 3mp

Fotod: Anastasia Kuropatkina

Jalgpall ja Polina

Ajasin hiljuti juttu kooliõe **Polina Jakovlevaga**, kes õpib maastikuehitust kolmandal kursusel (ME13-11-K). Paljud kindlasti ei tea, et Polina põhiline hobi on jalgpall ning ta mängib juba seitse aastat *JK Narva Transis*. Seni mängiti teises liigas, aga peale ülemineku mängu arvatavasti juba esiliigas.

Kuidas jõudis jalgpall sinuni?

Kui ma käisin veel 4. klassis, siis tahtsin väga jalgpalli mängida. Kahjuks ema ei tahtnud, et ma jalgpalli mängiksin. Aga 6. klassis lubas ema mul juba mängida, sest ma kogu aeg muudkui rääkisin jalgpallist.

Kas keegi veel sinu perekonnast mängib jalgpalli?

Ei, ainult mina mängin.

Kuidas sul sel aastal jalgpallimängus on läinud?

Sel aastal olen löönud 50 väravat, see on rekord ja sellega olen edetabelis loomulikult esimene. Olen väga õnnelik, et olen saanud läbi nende mängude tutvuta paljude erinevate inimestega.

Nr.	Nimi	Võistkond	Väravaid
1	Polina Jakovleva	JK Narva Trans (N)	50
2	Alina Fitissova	Tallinna FC Ajax (N)	17
3	Liisa Botšarov	Tallinna FC Puuma (N)	17
4	Epp Sepp	Paide Linnanaiskond Tapa (N)	14
5	Eva Nõmme	Tartu JK Tammeka II (N)	12

Mänguhuuso

Kuidas maandad pingeid enne mängu?

Ma tean, et minu võistkonnakaaslased on minu kõrval ja see aitab palju kaasa.

Miks valisid just Räpina Aianduskooli?

Tulin siia, kuna siin saab eesti keelt õppida

Mida mäletad oma esimesest koolipäevast Räpina Aianduskoolis?

Mäletan, et kartsin väga, sest ma ei tundnud siin mitte kedagi.

Sa õpid maastikuehitust, miks just see eriala?

Polina 7-aastasena

Ma arvan, et see eriala sobib mulle.

Millised erialaained on sinu lemmikud?

Kõik tunnid, kus on sees kujundamine.

Palun kirjelda oma kursust?

Minu kursus on sõbralik ja abivalmis!

Milllega tegeled vabal ajal?

Käin jalgpalli- kui ka võrkpallitrennis. Meeldib sõpradega jalutamas käia. Ja muidugi vaatan ka telekat!

Millised on Sinu pühapäevahommikud?

Pühapäev on väga tähtis päev minu jaoks, kuna siis on mängupäev. Mõtlen sellele juba hommikust alates.

Millest tunned puudust kui oled kodust eemal?

Jalgpalli trennidest ja perest.

Kuidas kujutad oma elu 20 aasta pärast?

Ei tea kuidas mul elu läheb, aga jalgpalli tahan ikka mängida!

Kus sa tulevikus tahaksid elada?

Tahaksin elada Inglismaal. Ka minu tädi elab seal koos perega. Kui olin Inglismaal tädi külas, siis mulle tundus, et seal elavad head ja toredad inimesed. Ja väga ilus maa. Tunnen end seal tõesti hästi ja koduselt!

Kuhu sooviksid reisida?

Tahan reisida Austriasse ja Inglismaale.

Millised on sinu unistused?

Tahan veel rohkem treenida ja jalgpallis paremaid tulemusi saavutada.

Mis tunde tekitab sinus sügis?

Sügis on väga ilus aeg. Väljas toimuvad viimased jalkamängud. Sügisel on ootamas kool ja head sõbrad.

Karl Jürgen Porro, AE15-41-K

Liiga parim väravakütt

Praktika Jaagumäe talus

Meil, Räpina Aianduskooli aednikel oli võimalus 21.09-25.09 tutvuda Võru külje all Navi külas asuva Jaagumäe taluga. Saime seal sooritada välispraktikat. Meie juhendajaks oli talu peremees Tarmo Timmi, kes hoolitses ja muretses, et meil kõik hästi oleks. Nimetatud ettevõttele kuulub 1500 hektarit maad, millest enamus on teravili. Väiksema osa moodustavad köögiviljapõllud ning seakasvatus. Tavaline praktika päev nägi välja järgmine: 7.45 kogunesime kontori juurde, kust meid kella kaheksaks põllule viidi. Seal korjasime erinevaid köögivilju nagu näiteks kaalikaid, peete ja kõrvitsaid. 12.15-12.45 viidi meid töötajate sööklasse lõunatama või vajadusel toodi toit põllule. Peale lõunat läksime tagasi ning olime seal kuni 17.00, vahel isegi kauem. Töö oli füüsiliselt üsna kurnav, eriti kui pead terve päev kõrvitsaid tõstma. Aga siiski siiski, meie armas klass oli nii kokkuhoidev ja positiivne, et ei lasknud ennast sellest heidutada!

Vaba aja veetsime Navi seltsimajas, kus me ka õöbisime. Tegime koos süüa, mängisime kaarte, sõitsime ratastega

ning paaril korral premeerisime ennast saunaõhtuga. Oleme väga tänulikud koolile ja Tarmo Timmile, et saime sellise vahva kogemuse osaliseks!

Loreida Purga, AE15-42K

Jalgpallilahing

Ilusal päikeselisel päeval, 24. septembril kogunesid aianduskooli jalgpallihuvilised Räpina linna staadionile, et koos maha pidada vägev jalgpallilahing. Kõik läksid ju ikka võidu peale välja.

Kokku osales neli võistkonda. Õpilaste võistkondi kaks, õpetajat-töötajad said kokku ühe ja Maarja külast oli samuti väljas võistkond koos töötajate ja vabatahtlikega välismaalt. Rahvusvahelisse väljalgasse meeskonda kuulusid noored Saksamaalt, Itaaliast, Prantsusmaalt.

Ülipõneva võistluse võitis meie kooli õpilaste kolmanda maastiku-ehituse kursuse võistkond koosseisus: **Markus Ootsing, Markkus Janek Mitri, Kris Käos, Jekaterina Švaiger, Argo Ainjärv ja Hendrik Lillenberg.**

Teise koha väärilist mängu mängis rahvusvaheline Maarja küla võistkond. Kolmanda kohaga pidi leppima kooli õpetajate-töötajate võistkond. Tubli neljanda koha pälvis esimese kursuse võistkond.

Pealtvaatajatele pakkus võistlus pinget ja ergutushüüded suunati kõigile tublidele mängijatele. Mängu tegi atraktiivseks asjaolu, et võistkondade koosseisu kuulusid ka nõ nõrgema soo esindajad, kes meestest sammugi maha ei jäänud. Võitsid tegelikult kõik, kes osalesid üritusel – kvaliteetaeg sooja sügispäikese all.

Külli Nõmmistu, pealtvaataja

Võitjad

Mängivad Maarja küla ja RAK-i töötajad

Rebased aianduskoolis

Neljapäeval, 8. oktoobril aeti kõik esmakursuslased suure pauguga üles. Nimelt toimus sel päeval rebaste retsimine.

Ärkasin kell kuus hommikul selle peale, et keegi klõppis uksele ja karjus: "Rebaseed, äratus!" Vaatasin oma toakaaslasele uimase pilguga otsa ja seejärel vaatasin kella - alles kuus hommikul. Koridorist kostis kõva muusika ja keegi hüüdis: "Teil on 15 minutit aega õue jõudmiseks!" Asusin siis end riidesse panema ja kui ükskord õue jõudsin, siis pandi tegema hommikvõimlemist. Tegime kõikvõimalikke soojendusharjutusi: kokku-lahku hüppeid, kohapeal jooksu, kükke, venitusharjutusi jne.

Pärast soojendusharjutusi pidime jooksma Maxima poeni. Kui jäid seisma või kõndima, siis visati toores muna sinu poole. Maxima juurde jõudes pandi meid jällegi erinevaid harjutusi tegema ja kui need said tehtud, siis anti kätte toores sibul ja öeldi, et sööge.

Lõunasöök pulkadega

Hommikvõimlemine

Ütlen ausalt, et toores sibul kell kuus hommikul tühjale kõhule ei olnud just kõige toredam kogemus. Õnneks läks nii, et paarist suurest ampsust piisas ja ei pidanud tervet sibulat alla kugistama.

Peale sibula söömist öeldi, et poistel on paus kella kaheksani ja tüdrukutel poole üheksani. Läksime siis ühiselamusse, et üks tass sooja kohvi juua. Olime natuke aega toas istunud, kui kuulsime

koputust uksele. Tupp tundi, suur veepudel käes, ja öeldi, et kõik peavad lonksu võtma. Küsimusele, et mis vee sees on vastati, et midagi ei ole. Ent veidi aega peale lonksu võtmist tundsin, et keel ja huuled tulitavad kohutavalt. Tuli välja, et pudelisuu määrati kokku tšilliga.

Kui me pool üheksa kooli poole liikusime, olid poisid ümber postide seotud ning kaelas rippusid neil kivid. Lõuna ajal pidime ootame umbes 10 minutit, et meid sööklasse sisse lastaks. Kui sööklasse saime, siis nägime, et laudadest oli moodustatud üks rida ning toole ei olnud. Ja kahvli asemel oli toidupulgad, millega me pidime sööma kartulit ja kastet.

Toimusid veel erinevad mängud ja võistlused. Oli munajooks, kus pidi jooksma, muna lusikal nii, et ei ajaleht, mis oli rinnale kinnitatud, ega muna ei kukuks maha. Oli ka teatejooks ja pidime ka jooksma teistega võidu, kui olime kile sisse mässitud. Samuti oli veel õunasöömise

võistlus - õunad olid üles riputatud ning neid tuli süüa käte abita.

Viimaseks oli vande andmine ja nänni jagamine ja päev oligi läbi. Suur kiitus meie retsijatele, kes päeva nii põnevaks ja vahvaks tegid!

Laura Ehin, AE15-42-K

Fotod: T. Abramson

Teatejooks

Õunasöömise võistlus

Maastikuehituse praktika Paderbornis, Saksamaal 23.08-19.09.2015

Välispraktikale kandideerimise mõtte idanes vaikselt algusest peale, aga julgust ära otsustamiseks ei jätkunud. Viimasel hetkel saatsin siiski avalduse teele. Minu valik, Paderborn ja Saksamaa, sai tehtud väga praktilisel kaalutlusel ja selleks oli praktika toimumise aeg - august-september. Väljavalituks osutusin alles teisel ringil. Keeleoskus oli mul kesine, sest suured õppimise plaanid suvel jooksid liiva. Ühesõnaga, pabistasin päris tublisti!

Kooli- ja reisikaaslaste Malle Pikksaarega kohtusime esimest korda alles Tallinna lennujaamas. Mina pidin oma praktika sooritama Paderbornis firmas „Pohlmeier und Bahners“, Malle aga 20 km eemal asuvas Lichtenaus „Schäfer und Deppe“-s. Tallinnast lendasime Frankfurti, sealt edasi rongile, sõitsime Dortmundi ja sealt edasi juba järgmise rongiga Paderborni.

Rongile tulid vastu nii koolipoolne kontaktisik Klaus (hääldamatu perekonnanimega Tschierschky), kui ka mõlema firma esindajad. Malle viis endaga kaasa suurekasvuline naisterahvas, minuga tulid nii Klaus kui Daniel Bahners.

Minu tulevane elusase asus mitte kaugel raudteejaamast, proua Rahnile kuuluva maja katusekambris 4. korrusel. Sinna oli täpselt 52 trepiastet, mis edaspidi peale nii mõnegi tööpäeva lõppu osutus parajaks katsumuseks.

Õnneks tassis väike, kuid sitke Klaus minu 23,5 kg kohvi vapralt treppidest üles ja juba saingi öelda „Tere uus kodu!“. Daniel teatas, et tuleb mulle järele 2 tunni pärast ja viib mu enda juurde koju väikesele barbequele.

Katusekambris oli peaaegu kõik vajalik – voodi, kirjutuslaud, öökapp, mingi laudkirst, riiul, elektripliit, külmkapp, kraanikauss ja riidekapp

ning katuseaken. Aken oli voodi kohal ja sellises orvas, kuhu edaspidi 2/3 hommikutest pea kolksuga ära lõin. Koridoris oli 2 wc-d, üks koos vanniga ja teine dušiga. Meile anti ka kott söögiga, mis sisaldas saia, juustu, sinki, vorsti, võid, vett, piima ja šokolaadi. Väga tähelepanelik, kuna pühapäeviti on Saksamaal ka suuremad kauplused suletud. See, mida kotis polnud, oli kohv ja samuti puudusid toas ka kõik söögivalmistamiseks vajalikud vahendid.

Daniel tuli punktipealt või ka natuke varem, ja rahunes silmnähtavalt, kui nägi, et mul ikka pikad püksid ka kaasas on (kuna ilm oli väga palav, siis reisisin seelikus ja märkasin tulekul tema hämmeldunud pilku, mis ütles, et huvitav kas sel tegelasel muid riideid peale seeliku ka ikka kaasa on võetud). Mul õnnestus teda aga kohe jälle ehmata, kui ütlesin, et vajaksin midagi, millega endale hommikukohvi keeta ja siis taaskord maha rahustada, öeldes, et ei, ma ei vaja mitte kohviautomaati, vaid ainult väikest kastrulit, või potti.

Danieli pere - abikaasa Doris ja kolm last (vanuses umbes 6-12 aastat) olid äärmiselt meeldivad. Doris, kes oli saksa keele õpetaja, oli kunagi koolis 10 aastat vene keelt õppinud ja tänu sellele saime tähtsamad jutud räägitud.

Daniel grillis, ajasime juttu ja mina näitasin pilte oma iseseisvast praktikast, mida teostasime oma jõekaldal asuvas suures taluaias. See tegelikult oligi üks põhiline põhjus, miks ma saksa keelt õppida ei jõudnud.

Minu „Meine kleine Garden“, nii umbes 3500m², avaldas neile silmnähtavalt muljet. Põhjust aktsepteeriti.

Daniel pakkis mulle kaasa suure kotitäie potte-panne ja ka kohvipurgi. Leppisime kokku, et ta ootab mind hommikul 7.20 maja ees.

Firma ise asus 6 km linnas väljas Paderborn Weweris. Tegemist oli maalilise vana hoonetekompleksiga, kus kolmest hoonest suurimas asus restoran, teises hoones rentisid kontoreid mitmed firmad, kaasaarvatud ka „Pohlmeier und Bahners GbR“ ja kolmandas hoones, mis võis olla kunagi tall, hoidis meie firma oma masinaid ja tööriistu ja seda hoonet jagati omakorda ühe puidutöömehega.

Just selles hoones algasidki edaspidi peaaegu kõik minu tööpäevad. Seal jagati hommikul korraldusi ja samuti laaditi autodele kõik vajalik, mida päeva jooksul vaja võis minna. Hommikuti valitses seal küll päris paras segadus...

Alguses püüdsin ka aru saada ja arvata, mis mind päeva jooksul ees ootab, aga lõpuks loobusin. Tegelik ja täielik päevaplaan oli selge ilmselt ainult firmaomanike peades.

Firma oli üllatavalt väike, ainult 2 omanikku ja 2 põhikohaga töötajat, kõik ülejäänud (maksimaalselt oli meid kohal 4) olid praktikan did.

Enamasti oli käsil üks või kaks suuremat aia ümberehitust. Vähe-malt ühel päeval nädalas tegeleti aedades hooldustöödega ja te-gutseti enamasti kahe meeskonnana. Mina kuulusin Danieli mees-konda koos Julianiga, kes oli maastikuehitajana kooli lõpetanud 2 aastat tagasi ja töökaaslasena väga tore ja asjalik. Daniel ise oli väga rahulik ning kannatlik ülemus ja samuti hea õpetaja.

Masinapark firmas oli korralik: 2 veoautot ja 1 väiksem kastiga auto, 2 ekskavaatorit, mootoriga käru (paremat nime ei oska välja mõelda), 2 suuremat ja mõned väiksemad pinnase tihendajad, viimasel päeval ilmus välja ka kahveltöstuk. Kõik masinad mahtusid kenasti veoauto kasti ja neid sai ühelt objektilt teisele transportida. Kõik, mis teha andis, tehti masinatega.

Masinaid pakuti mullegi proovida, aga kuna mul puudus igasugune eelnev kogemus ilma roolita masinate juhtimiseks ja olime objektil, kus manööverdamisruum oli olematu ning eksimisvõimalus kõige rohkem 5 cm, siis loobusin, arvates, et need masinad on liiga kallid selleks, et koos nendega keldriauku või konteinerisse kukkuda.

Tõsine üllatus oli minu jaoks tööriistavalik. Hekilõikurid, saed ja lehepuhur olid tasemel, samuti oksakäärid ja saed. Aga rehad, kühvliid, labidad ja hargid ...

Kühvlid oli kas sirge või ümara otsaga, mitte väga suured ja tohult pika kõvera käepidemeta puidust varrega. Kühvlist sai minu kõige olulisem sõber neljaks nädalaks. Kūhvliga tehti kõike, ka kaevati, kui vaja. Raudreha ma ei näinudki. Olid suured, laiad ja rasked puidust planeerimisrehad ja paar muruluuda. Labidas oli nūri, kitsas, puidust varre ja käepidemega. Minu hinnangul oleks see kõlvanud pehme multši sisse istutusaukude kaevamiseks, aga mitte kohaliku, väga savise ja kõva pinnase jaoks ja kindlasti mitte puujuurte läbi raiumiseks.

Labidast aga sai minu kõige suurem vaenlane. Pole eluski varem kohanud nii ebamugavat tööriista, mis põrutaks sedasi randmeid ja millest nii kiiresti rakud pihku saaks... Õnneks oli mul minu kühvel ja labidat vajasin harva. Hark nägi välja nagu manguasi - kitsas ja lühikese varrega, ulatudes vaevalt nabani ja olles umbes sama ebamugav, kui labidaski. Ilmselt polnud see ka kohalike seas väga populaarne ja leidis kasutust harva.

Ja oli veel üks huvitav tööriist - saksa keeles „Spitzhacke“, selline hiigelsuur kirka, nagu võisid kasutada 7 põialpoissi. Väga tõhus sillutiskivide üles võtmisel!

Juurdesin pikalt selle tööriistavaliku üle. Üks põhjustest võis olla see, et tööriistad jäid valveta objektile, teine see, et nad keetsid ja keetsid ning ei läinud katki, kolmas oli ilmselt hind.

Viimasel õhtul ütlesin Danielile, et nende kühvlist saan ma veel aru, et väga ebamugav, aga ikkagi praktiline tööriist, kuid kui ma oma edaspidises elus peaksin kunagi veel sellist labidat nägema, hakkan lihtsalt nutma. Tema ei saanudki sellest aru, mille üle ma nuriseda võisin...

Kogu mõõtmine objektil toimus tollipulkade abil, ainult pikemate vahemaade jaoks otsiti välja käsitsi keritav mõõdulint. Jällegi väga praktiline, kuna automaatselt ennast kokku kerivad mõõdulindid loobuvad kiiresti koostööst. Nivelliiri ei kasutatud. Kogu sillutis ja kõik kalded pandi paika vaaderpassi ja nööride abil. Jällegi loogiline. Kui terrass peab algama ukselelvelt, siis on ukselelvil 0 punkt ja asi korras.

Kindaid selles firmas eriti ei armastatud, samuti ei kasutatud kaitseprille, küll aga olid väga olulised kõrvaklapid ja lausa hädavajalikud turvasaapad. Kui ma vaikselt olin hellitanud lootust, et esimesel võimalusel vahetan saapad tossude vastu, siis peale esimest tööpäeva matsin selle mõtte kiiresti maha...

Tööpäevad algasid minu jaoks 7.20, objektile jõudsin tavaliselt kell 8, umbes kell 10 oli pooletunnine hommikusöögipaus ja 13.30 paiku pooletunnine lõuna. Koju jõudsin harva varem kui kell 17.

Praktika jooksul sain hekilõikuri järelt koristada, riisuda, rohida, istutusala ette valmistada, äärekive paigaldada, mulda, betooni, killustikku ja mida kõike kärutada, rullmuru paigaldada, vana sillutist üles võtta, uuele sillutisele alust rajada, maakividest piiret ehitada, betoneerida, kive lõigata, ekskavaatori koppasid vahetada, betooni lõhkuda ja lõpmatuseni koristada.

Tundsin suurt huvi nii aiakujunduse kui taimestuse vastu, aga parasjagu töös olevad objektid ei võimaldanud istutustöid. Selle kompenseerimiseks korraldas Daniel mulle minu kolmandal tööpäeval ekskursiooni nende firma „ehitatud“ aedadesse ja samuti viis mind ka aiakeskusesse.

Selle piirkonna aiad on väikesed, linnas lausa pisikesed, reeglina maja või majaosa laiused. Tänavapoolsele jääv eesaed koosnes põhimõtteliselt lillepeenrast ja sillutisest. Tagaaias oli kohustuslik element terrass, ehitatud valdavalt kivist. Pisut ruumikamates aedades ääristas terrassi ka lillepeenar. Mururiba oli vaid paari meetri laiune ja muru niideti harva, kui üldse. Aia äärtes kasvasid puud, põõsad, kõrged püsikud ja kõrrelised. Rohimine ei kuulunud ilmselgelt kvaliteetaja kasutamise sisse, pigem oli kasutatud palju multši, ka killustikumultši.

Üldmulje oli vastavalt kas pisut metsik või siis üsna lage. Kasutatav paekivi oli meie omast tunduvalt paksem ja robustsem. Näitamaks, et Saksamaal puitu siiski kasutatakse, käisime oma ringkäigul just mööda puitterassidega aedu.

Esimesel nädalal kulutasin kõik õhtud sellele, et kuidagi endale interneti muretseda. Lõpuks, üle

kivide ja kändude, läks see alles reedel Danieli abiga ka õnneks. Seda rõõmu ei jätkunud aga väga kauaks ja kolmanda nädala lõpus, olles kasutanud 2/3 ostetud internetimahust, lõpetas see minuga taas koostöö. On uskumatu, kui kiiresti kulub 50 € eest saadud 4gb andmemahut, ka ilma Facebooki ja muu selliseta!

Esimesel reedel kutsus Daniel mind kaasa firma üritusele. Plaanis oli vabaõhumuuseumi külastus, loeng hoonete restaureerimisest ja pärast õhtusööki. Pühapäeval käisime koos Malle ja Danieli perega matkamas Eggegebirge looduspargis. Matkarada kulges Hõbeoja kaldal ja maastik oli väga kivine. Tükati jäi mulje, et Mordor pole enam kaugel.

Teine nädalavahetus kuulus mulle endale ja siis võtsin ette ka pikema linnauuringud.

Paderborn ise ei olnud väga suur linn, suureks tegid ta paljud väikesed eeslinnad.

II Maailmasõja ajal pommitati maani maha suur Toomkirik ja tudus, et tugevasti oli kannatada saanud kogu vanalinn, seal segunesid uued hooned vanadega ja selge piir „uue“ ja „vana“ vahel puudus.

Kliimast tingitud eriline lopsakus jättis mulje karjuvast vajadusest aednike järele, aga leidsin ka väga maalilised kohad allikate, kanalite ja veepinnani kaarduvate põõsastega.

Kolmandal nädalavahetusel organiseeris Klaus jälle vabaõhumuuseumi külastuse ja kuna kaasa tuli ka õpetaja Katrin Kivistik, siis sain oma paljud eelmisel korral tekkinud küsimused (ülisuurte kastuste, hiiglaslike laelaudade ja punasest tellisest puukuuride kohta) ära küsida ja sel korral sain neile siis ka arusaadavad vastused.

Neljas praktikanädal oli küll algset ette nähtud kooli jaoks, aga lõpuks käisime koolis siiski vaid 3 päeva ja 2 viimast päeva olime tööl. Koolipäevad olid väikese puhkuse eest ja lõppesid varem, ning seetõttu saime näha ka Neuhaus Schlossi ja loodusmuuseumi.

Viimasel tööpäeval üllatas Daniel ja kinkis mulle bambuse. Olin seda väga tahtnud, aga minu külastatud aiakeskuses olid kahjuks müügil ainult hiiglaslikud eksemplarid. Jumal teab, kus kohast Daniel seda toomas käis... Rõõm oli igatahes suur. Iseasi oli muidugi selle bambuse pakkimine ja kohvrisse toppimine...

Kojusõit sujus lodusalt ja koos õpetaja Katriniga oli mul ka palju

kindlam tunne, kuna rongide valjuhäälditest kõlav saksa keel on ka oskajamale vahel paras pähkel.

Kokkuvõttes võin öelda, et sain hakkama. Keeleoskuse puudumine segas, aga sellegipoolest sai üllataval kombel enamasti hakkama ja enamus asju aetud. Inimesed olid hoolivad, üliviisakad, lahked ja abivalmis. Kõige suuremat kergendust tundsin kodus arvuti taga, kui ei pidanud enam „Verbinden” ja „Trennen” nuppe vajutama. Saksamaa ise on väga tore, aga internet on seal küll täielik Scheiße.

Oli väga huvitav näha ja kogeda hoopis teistsugust kultuuri (ka aiakultuuri) ja tõdeda, et olgugi meie kliima karm ja võimalused väiksemad, on meie aiad ilusamad ja tööriistad paremad. Minge ja veenduge ise!

Aet Aavekukk, maastikuehituse õpilane

Maastikuehituse päeva võistlused

Esimisel oktoobril toimus Räpina Aianduskoolis maastikuehituse päev. Sellel päeval sai kuulata loenguid, proovida erinevaid masinaid ja toimusid ka kaks võistlust - maastikuehitajate- ning nuti-võistlus. Maastikuehitajate võistlusel osalesin ka mina Markus Ootsinguga. Võistkondi kokku oli üheksa ning lisaks võistlesid ka aianduskooli vilistlased Mairoid Mänd ja Martin Kivirand.

Võistluskava koosnes Tšehhi aiast, istutusala, vabakujulisest porfüürplaadist ning puitpiirdest. Öeldakse, et pilt ütleb rohkem kui tuhat sõna, seega lisan parema ettekujutuse loomiseks võistlustöö.

Enne võistlusi koguneti kasvuhoone maastikuehitajate halli, kus pakuti pirukat ja poweriks lonksu-kaks kohvi. Pärast kõhutäidet suunduti kasvuhoone ette, et selgeks teha reeglid ning loosi tahtel välja selgitada võistluskohad. Ilma suurema stardipauguta hakati pead sügades plaane lahti kodeerima. Kuna olin pool eelmisest päevast plaani endaga kaasas tarinud, sai tööülesanded üsna kiirelt ära jagatud ning töö võis alata. Esimene pool päevast oli pingelisem, kuna niipalju kui ma nägin, olime teistest maas, mis oli muidugi paras hoop ego pihta, see omakorda tekitas lumepalliefekti ehk üks õnnetus teise otsa. Pärast lõunat sai üksmeelselt kokku lepitud, et kas või veri väljas, aga tööga me õigeaegselt lõpetame. Sigimist

ning sagimist oli palju, kuid tööga valmis me saime, peaaegu minutitealt ja keegi verd valama ei pidanud.

Kokkuvõttes läks paremini kui arvata oskasime, saime neljanda koha. Siinkohal soovin jällegi õnnitleda Kimmo Käärikut ja Neeme Lauritsat esimese koha puhul ning tänada neid paari õpetuse eest - muidu oleksime omadega päris rappa läinud, kuid jätame selle omavahele.

Õnnitlused ka teistele võistlejatele! Iga kogemus teeb meid targemaks!

Argo Ainjärv, 3mp

Foto: K. Nurk

Võistluse tulemused

1. Neeme Laurits, Kimmo Käärik (ME13-12M)
2. Lauri Parts, Riho Kõöp (Luua I võistkond)
3. Stella Sildveer, Meriliis Kull (ME13-12K)

Haridustehnoloogi minutid

Õpime taimi ja taimekooslusi!

Palmleheku perekonda kuulub 50 liiki taimi Austraaliast, Ida-Aafrikast kuni Jaapanini. Kõige tuntum taim on rahu-palmlehek....

Nii räägib Urmas Laansoo Tallinna Botaanikaaias äpis.

Tallinna Botaanikaaias äpp (Joonis 1, joonis 2) töötab nutiseadmes (nutitelefonis ja tahvelarvutis) ning on tasuta oma seadmesse installeeritav. Botaanikaaias rakendus sisaldab interaktiivseid kaarte, audiogiidi, kollektsioonide kirjeldusi, uudiseid näitustest ning üldist infot (piletite hinnad, asukoht, Tallinna linna ühistransport, avatud ajad, kontaktandmed).

audiogiid

interaktiivne
kaart

kollektsioonid

uudised

info

Joonis 2. Menüü

Kollektsioonide kirjeldused on jaotatud kasvuhoone- ja avamaakollektsioonideks (Joonis 4). Neile on lisatud veel alamkategooriad. Nii saabki eraldi lugeda palmimaja, sukulentide, alpinaariumi, püsikute, sibulataimede jt kollektsioonide kohta. Temaatilised tekstid on illustreeritud kaunitest fotodega (Joonis 5).

Avamaakollektsioonide interaktiivne kaart sisaldab hulgaliselt tingimärke, millele klikkides leiab kerge vaevaga üles huvipakkuva koha. Katmikalakollektsioonide kaart sisaldab samuti tingimärke, kuid pole interaktiivne.

Audiogiidi (Joonis 6) vahendusel on võimalik kuulata 122 erinevat tutvustust, mis käsitlevad peamiselt taimeperekondi ja taimekooslusi. Tutvustuste keskmine pikkus on 1-2 minutit.

Kogu rakendust on võimalik kasutada kolmes keeles – eesti, vene ja inglise keeles (Joonis 3). Audiogiidi tekstid on olemata keelest sünkronis. See tähendab, et näiteks tutvustus nr 59, olemata keelevalikust käsitleb liilialiste perekonda.

Tallinna Botaanikaaias rakendus annab palju infot taimeperekondade ja -koosluste kohta. Samuti on võimalik õppida Tallinna Botaanikaaias äpi abil inglise- ja venekeelsest erialasest tekstist arusaamist või eestikeelse teksti tõlkimist inglise ja vene keelde.

Kindlasti aitab äpp oluliselt paremini iseseisvalt Tallinna Botaanikaaias orienteeruda. Rakendus töötab ainult wifi-võrgus.

Katrin Uurman, kutseõpetaja

Lingid allalaadimiseks:

Androidile: <https://play.google.com/store/apps/details?id=mobi.lab.botaanika>

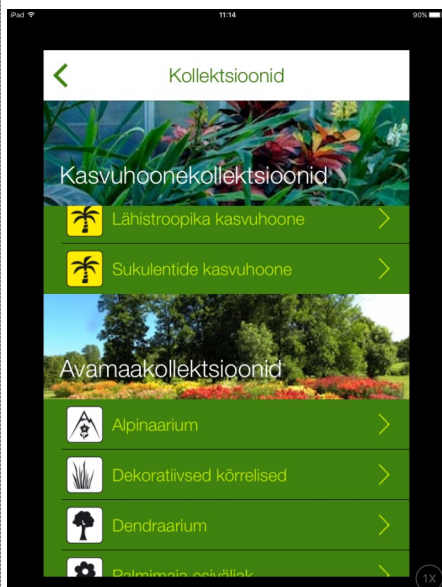
IOSile: <https://itunes.apple.com/us/app/tallinna-botaanika/id892041976?mt=8>

Joonis 1. Avaleht

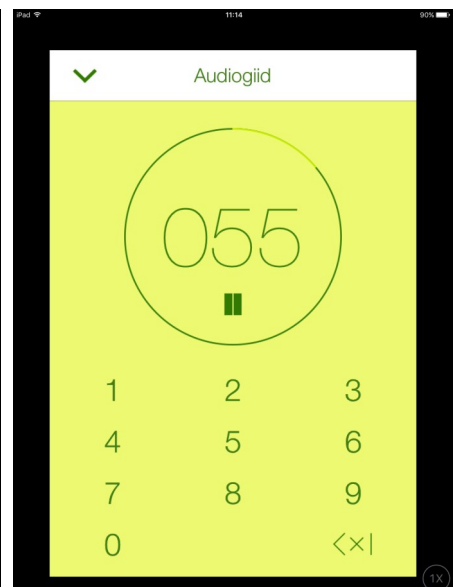
Joonis 3. Keele valik

Joonis 4. Kollektsioonid

Joonis 5. Dekoratiivsed kõrrelised

Joonis 6. Audiogiid

Harivad kliendipäevad Pärnumaal ja Räpinas

Septembris toimusid põnevad ja informatiivsed kliendipäevad.

10. septembril ligi 140 klienti (taimede edasikasvatajat ja müüjat üle Eesti) kohale meelitanud firma Scheteligi korraldatud koolituspäev Pärnumaal Klaara–Manni puhke- ja seminarikeskuses ahvatles oma põneva päevakavaga. Päeva põhisisu moodustasid tavapärastelt uute lille- ja köögiviljasortide tutvustused Saksa ja Hollandi esindajate poolt. Nimetatud riikide firmad Volmary ja Syngenta teevad rahvusvahelist koostööd teadlaste, aretajate ja noortaimede kasvatajatega ning sellepärast on võimalik pakkuda maailmaklassi aretusi. Priit Rästas Eesti esindajana puudutas ka väetamist ja taimekaitset, mis tekitas Eesti kasvatajate hulgas poleemikat. Nimelt kahjuks ei anna tootjafirmad infot, millal taimi viimati on taimekaitsevahenditega töödeldud, see aga ei võimalda edasikasvatajatel edasiste tööde osas teha alati adekvaatseid otsuseid.

Loengute vahepeal näidati puhketalu kokkade poolt lihtsate tervisele suviste toitude valmistamist nagu ürdilimonaad (meliss, piparmünt, suhkruleht, mesi, gaseeritud vesi, jää), külm tomatisupp (tomat, paprika, värsked kurk, tšilli kaun, pruun suhkur, sool, petersell, basiilik) ja ürdivõie koorikleival (liivatee, salvei, või, küüslauk, sool, oliiviõli).

Tomaz Burda uusi lillesorte tutvustamas

Külasterati ka lähedal asuvat Eesti kapitalil põhinevat firmat Matogard, kus toodetakse külvi- ja istutusmuldasid. Juhataja Mart Ruumet tutvustas muldade tootmisprotsessi. Eestimaised tooted on läbinud tugeva tootearenduse, näiteks suvelillemuld sisaldab turvast (neutraliseeritud ja mineraalväetisega rikastatud), komposti (koosneb hobusesõnnikust, rikastatud humiainetega), osmocoote- ehk pikatoimelisi väetisi, kastmisgeeli, perliiti ja savi.

Puhkekeskuse territooriumile olid istutatud paljud erinevad suvelillesordid, mida paluti külasterajatel vastavate lipikutega "laikida". Võitjaks osutusid oranžiõeline madal ruse- Bidens triplinervia Hawaiiin Flare Orange Drop, põnevate roosade õitega harilõug-Lophospermum x hybridus Lofos Compact Pink.

17. septembril oli teist aastat järjest Räpina Aianduskoolis korraldatud kliendipäev, seekord firma Selteret eestvõttel.

Ida – Euroopa riikide grupi tootejuht Tomaz Burda Saksa firmast Florensis tegi toreda tooteesitluse. Üldiselt püüavad aretajad parandada taimeliikide ja -sortide erinevaid viletsamaid omadusi. Näiteks hõbekakardel liigub aretustöö õitsemise pausi leevendamise suunas, sultan- lemmaltsadel vähendatakse ebajahukastesse nakatumist, petuuniatel püütakse vihmataluvust parandada jne. Püütakse ka välja kujundada seeriaid, mille sordid on kompaktsed, erinevate ja omavahel sobivate värvidega ning õitsevad samal ajal. Koostatakse omavahel potti sobivaid nn triosid, mis oleksid sarnase kasvukiirusega (st, et üks taim ei kasvaks teistest üle).

Siiri Part tutvustas aedniku tööd kergendavaid Mona altkastmis-

Mona Link moodulkastmisüsteemid

tarvikuid sise- ja välislahjastusse. Kastmisanumad paigaldatakse valdavalt lilleanumatesse ja -kastidesse, mujal maailmas ka linna- lahjastuse peenardesse ja tänavapuude istutusaukudesse. Kastmine toimub tänu vee tõusvale kapillaarjõule. Vesi liigub taimedeni vastavalt taime vajadusele. Kastmiskordade vajadus väheneb kolmandiku võrra. Paljud meie kooli õpilased on süsteemidega juba tutvunud kasvuhuone seina juures asuvates lillekastides. Põnev toode oli ka uudne istutuspulber, mis sisaldab mükoriisa- seen-

juurt. Nimelt tänapäeval paljud taimed, mis on kasvanud tehiskeskkonnas, kui neid looduslikku kasvu- kohta välja istutada, hukkuvad. Mükoriisa sisaldab erinevaid seeni ja mullamikroobe, mis võimaldavad taimel paremini toitainet ja mikroelemente omastada.

Teist aastat olid kooli territooriumil erinevates kohtades, peenardel ja anumates istutatud hulgaliselt erinevaid suvelilli vaatlustaimedena. Huvitav oli jälgida nende taimede arengut kogu suve vältel. Paraku aga ka see Eestimaa suvi ei olnud kõige soodsam suvelillede arengule. Kui eelneval aastal rikkus taimi augustis kestnud jahe vihmaperiood, siis sel aastal oli tegu samal perioodil pikemaajalise vihmata kuiva ilmaga.

Lõpetuseks paluti seminarist osavõtjatel välja valida peenardelt- kastidest omad lemmikud suvelillede hulgast. Nendeks osutusid kollaselt särav Eckloni kuldakar 'Voltage Jellow', pisikeste õitega lilla-valge-roosa segu aed- puispetuunia-Cabaret Mix 'Master Revue' ja kollasekirju lehtedega hertsog-lemmalts SunPatens Spreading 'Salmon Variegated'.

Huvilised lahkusid koolituspäevalt peas uued põnevad ideed.

Aed-puispetuunia 'Master Revue'

Jaana Vaino, kutseõpetaja

Pilt räägib tuhat sõna

Täiskasvanud õppija nädala raames toimus möödunud teisipäeval meie koolis koolitus teemal: "PILT RÄÄGIB TUHAT SÕNA". Koolituse viis läbi Räpina Aianduskooli kutseõpetaja, õpetaja-metoodik, täiskasvanute koolitaja, tase 6, Tallinna Ülikooli haridustehnoloogia magistrant **Katrin Uurman**, kes tutvustas meile erinevate fototööluste veebi- ja nutirakendusi ehk maakeeli äppe.

Soenduseks saime põhjaliku ülevaate autoriõigustega seonduvast - millist internetiavarustest leiduvat fotot ja millistel tingimustel võib õpetaja oma õppematerjalide koostamisel kasutada. Teise poole tunnist tutvusime võimalustega, mida õppematerjalide kujundamisel pakuvad rakendused Pixlr, Photocat ja ZZGram. Julgen arvata, et enamusele meist hakkasid need rakendused kohe külge, sest motivatsioon fototöölust õppida oli tundi minnes olemas ja tutvustatud rakendused äratasid huvi viimaseid kohe testima hakata.

Kokkuvõtteks võib öelda, et tunni ajaga sain julgust otsida alternatiive Photoshopi programmile, mis seni tundus ainus võimalus oma jäädvustustega midagi ette võtta. Kuna aega oli vähe, siis tunni käigus ei suutnud millegi säravaga just hakkama saada, aga väike meenutus kursusel osalejatest (valikuliselt) sai siiski jäädvustatud.

Reti Randoja-Muts, kutseõpetaja

Meie

Mina

Ma olen parim, tublim kõigist teistest ja saavutanud enam kui kõik muud.

Ma saanud pildile! Seal taganurgal seistes ei suuda ükski sulgeda mu suud.

Kes julgeb oma tõde valjult kuulutada see endale saab kõik, mis elult vajab.

Sina

Ma pole egoist, ma sõpra vajan.

Kui käsi peseb kätt, kõik korda saab.

Ma sõbra toel ka oma rida ajan.

Sind kiidan, **Sina** minust jutustad.

Nii kahekesi elust lähme läbi,

kõik kaunis näib ja me ei tunne häbi.

Tema

Kas jätkub aega-tahtmist tähel panna ka seda, mida saavutanud **Tema**?

Kas suudad kiivustunde lukku panna, kui **Tema** saavutanud sinust enam?

Suur õnn, kui tunnustab sind eemalseisja, kui sa ei kiida ennast, sõpra, hoopis teist sa.

Jaan Kivistik, 21.-27.07.2015

*Küll on rõõmu, küll on kisa,
ema, ole hästi visa!
Isa muutkui rassigu,
poega kättel tassigu!*

Õppekorralduse spetsialisti Aigi Salundi-Galitsini perre sündis 2. oktoobril kell 20.31 poisslaps, kes sai nimeks Georg. Väikemees kaalus sündides 4120 g ja oli 55 cm pikk. Nüüdseks on Georg juba 2- nädalane ja kaalus ning pikkuses tublisti juurde võtnud. Aigi koos pisipojaga ootavad juba huviga esimest kohtumist kooliperega. ☺

Õnnitleme noort ema!

Muusikapäev Aianduskoolis

Neljapäeval, 1. oktoobril tähistas Räpina Aianduskooli pere rahvusvahelist muusikapäeva. Meeleolukat muusikat pakuti lausa kahel vahetunnil koolimaja ees. Kell 10.40 - 10.50 esinesid noored toredad muusikud **Minna Emilia Vürst** ja **Aksel Vürst**, kes on meie tekstiilitöö õpetaja Mari Eensaare lapsed. Järgmisel vahetunnil mängisid pilli meie kooli töötajad **Kadi Koosapöeg** ja **Valdur Truija** ning õpilane **Helen Truija**. Publik nautis lühikesi ja lõõvaid etteasteid keset koolipäeva. Loodetavasti tähistame ka edaspidi koos kooliperega rahvusvahelist muusikapäeva.

Külli Nõmmistu, raamatukoguhoidja

Fotod: K. Toom

Valdur ja Helen

Kadi

Aksel

Minna Emilia

Õpetajate päev Räpina Aianduskoolis – õpilased õpetajateks ja vastupidi

Räpina Aianduskool tähistas 2. oktoobril õpetajate päeva. Päev oli tegus nii õpilastele kui ka õpetajatele. Seekord vahetasid õpilased ja õpetajad mõneks ajaks oma rollid ära. Sellel ajal, kui õpilased koolikaaslastele tunde andsid ja õpetaja ametit proovisid, kogunesid õpetajad kasvahoonesse ning kui tavaliselt on õpetajad need, kes ülesandeid annavad, oli seekord vastupidi.

Kell 8.30 pidid õpetajad kinnaste ja kummikutega kasvahoones olema, kus jagati neid nelja gruppi. Seejärel suunati iga grupp ühe ülesande juurde, mis oli vaja ära lahendada. Ülesanded vastasid aianduskoolis õpitavatele erialadele. Aianduslik ülesanne oli valmistada melissi pistikud ning hinnati töö korrektsust ja lõpptulemust. Maastikuehituse ülesanne oli aja peale alumiiniumredeli lahti tegemine, sellest üle ronimine ja uuesti kokku panemine. Keskkonnakaitsealane ülesanne oli leida ühe kilogrammine ese - kivi, mis pärast ära kaaluti ning arvestati kõige ligilähedasemat tulemust. Floristika tunni raames tuli joonistada autoportree lillekimbuga.

Õpetajate võistkondade suhtumine ülesannetesse oli väga erinev. Osad suhtusid äärmise tõsidusega ning osad naljaga. Läheneti väga loomungiliselt ning oli ka olukordi, kus õpilastest juhendajad pidid võistkondi korrale kutsuma. Erialaõpetajad said proovida kätt mõnel teisel erialal, millega nad igapäevases töös kokku ei puutu. See tuli neil väga hästi välja.

Pärast õpitubasid kogunes aianduskooli pere aulasse, kus toimus õpetajate päevale pühendatud aktus. Asendusdirektor **Ketlin Bergmann** pidas liigutava kõne ning seejärel esinesid meie omad õpetajad ja õpilased erinevate kavadege. Aktus lõppes meeleoluka ja lõbusa ühistantsuga.

Aitäh kõikidele õpetajatele ja õpilastele, kes selle päeva väga õnnestunuks ja toredaks muutsid!

Ragne Nazimov, 3ap

Foto: V. Truija

KÕRVITSAPÄEV 2015

**KÕRVITS KOHTAB
PORGANDIT !!!**

Räpina Aianduskool korraldab juba traditsiooniks saanud kõrvitsapäeva kolmapäeval 28. oktoobril

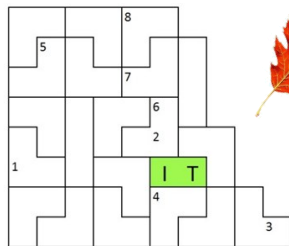
Aiatööriistade parkett

Paiguta värvilised klotsid tühja ruudustikku ümber nii, et ridadesse saaks aias kasutatavate tööriistade nimed. Lahenduse hõlbustamiseks on üks klots juba paika pandud. Lahendussõna saab nummerdatud ruutudest. Lahendussõnu ootame 10. novembrini aadressil

helen.truija@aianduskool.ee

Õigesti vastajate vahel loositakse auhind!

Septembrikuu ristsõna õige vastus oli **madalakasvuline hiina astilbe**. Auhinna võitis **Ille Rämmer**! Palju õnne!

Aeg & Vaim
TEMPUS & SPIRITUS

Suured tänud kõigile, kes lehenumbri ilmumisele kaasa aitasid.

Ajaleht ootab kaastöid

kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Räpina Aianduskool, Pargi tn 32, Räpina 64505

Toimetaja Külli Nõmmistu **Küljendaja** Valdur Truija

Sügisball Räpina Aianduskoolis

5.novembril

Aianduskooli saalis

Pidu algab 19.00

Tantsuks mängib ansambel

SÄDE

Üllatusesinejad meilt ja mujalt

Loositakse hulgaliselt auhindu!

Õpilastele tasuta

Pilet eelmüügist 2 eurot

Kohapeal 3 eurot

Piletite eelmüük ja laudade broneerimine

AK raamatukogus 56292213

Täname sügisballi toetajaid

Ilusalong Bonare, Keskkonnaamet, Charlot OÜ, Toivo Niiberg, Raimo Kiudorf, Reti Randoja-Muts, Põlvamaa Omavalitsuste Liit Veiko Maastik, Dikland, Loomemaja, Sirje Tooding, Jaan Kivistik, Büroo+, Räpina Vallavalitsus, Põlvamaa Turismiinfokeskus, Mariine Riietus

Oktoobrikuu nali

"Juku, kas sa ütlesid kodus, et ma panin sulle füüsikas kahe?" küsis õpetaja tunni alguses. "Ütlesin," vastab Juku. "Mis sulle selle peale öeldi?" "Ei midagi. Kõik olid sellel ajal kinos."